

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karla Kosteckého a Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. v právní žalobce: **G. spol. s.r.o.**, XX, se sídlem XX, zastoupeného Ing. Silvií Žákovou, daňovou poradkyní, se sídlem Jiřího z Poděbrad 666/20, Česká Lípa, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 2. 2012, č. j. 45091/010/9014/18.01.12/KN/008/R

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 23. 2. 2012, č. j. 45091/010/9014/18.01.12/KN/008/R se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Shora označeným rozhodnutím žalované bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzen platební výměr Okresní správy sociálního zabezpečení Česká Lípa č. j. 106/746/11/550 ze dne 19. 12. 2011, kterým bylo žalobci uloženo uhradit dlužné pojistné na sociálním zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a penále v celkové výši 2 073 Kč.

Žalobce namítá, že žalovaná posoudila dohodu o pracovní činnosti uzavřenou se zaměstnankyní žalobce paní Z.P. v rozporu s § 7 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění (dále jen „zákon o nemocenském pojištění“) a chybně tuto pracovní činnost hodnotila jako zaměstnání malého rozsahu. Žalobce mzdovými listy doložil, že tato zaměstnankyně od samého počátku sjednané dohody o pracovní činnosti vždy odpracovala 20 hodin týdně, čímž také vždy dosahovala vyšší částky započitatelného příjmu než je rozhodný příjem stanovený v § 6 odst. 5 zákona o nemocenském pojištění. Pracovní činnost této zaměstnankyně proto v souladu s § 7 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění nelze považovat za zaměstnání malého rozsahu a žalobce si tudíž zcela oprávněně uplatnil za období leden a únor 2009 mimořádnou slevu na pojistném dle Čl. II. zákona č. 221/2009 Sb., kterým se měnil zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na

státní politiku zaměstnanosti. Žalobce zdůraznil, že žalovaná vycházela pouze z formálního znění dohody o pracovní činnosti, pokud dohoda stanovila rozsah pracovní činnosti „do 20 hodin týdně“ jednalo se dle žalované o zaměstnání malého rozsahu, při uvedení „20 hodin týdně“ (při stejné sjednané hodinové odměně 58,60 Kč) se již o zaměstnání malého rozsahu nejednalo. Ze strany žalované tak došlo k porušení ústavně zaručeného principu rovnosti občanů zakotveného v čl. 1 a čl. 37 odst. 3 Listiny, neboť zaměstnankyně ve skutečnosti po celou dobu pracovala 20 hodin týdně. Žalobce v průběhu kontroly doložil jako důkazní prostředek pro určení výše započitatelného příjmu mzdové listy paní Z.P., správní orgán však z těchto důkazních prostředků nevycházel a nezjistil tak spolehlivě skutkový stav. Z výše uvedených důvodů žalobce požaduje zrušení napadeného rozhodnutí žalované i platebního výměru Okresní správy sociálního zabezpečení v České Lípě.

K podané žalobě se písemně vyjádřila žalovaná, která setrvala na svých argumentech uvedených v napadeném rozhodnutí a navrhla žalobu zamítnout. Uvedla, že se dostatečně zabývala skutkovým stavem věci, a napadené rozhodnutí, obsah spisové dokumentace i postupy řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, jsou v souladu s platnou právní úpravou.

Na vyjádření žalované reagoval žalobce replikou, ve které poukázal na zásadu materiální pravdy a procesní rovnosti a zopakoval, že paní Z.P. pracovala ve skutečnosti od počátku pracovně právního vztahu 20 hodin týdně.

Z předloženého správního spisu soud ověřil skutečnosti rozhodné pro posouzení projednávané věci.

U žalobce proběhla kontrola pojistného a plnění povinností v nemocenském pojištění a v důchodovém pojištění. V protokole o kontrole sp. zn. 746/11/550, č. j. 45001/010/5000/06.12.2011/JU ze dne 6. 12. 2011 bylo konstatováno, že žalobce si neoprávněně uplatnil mimořádnou slevu na pojistném za zaměstnankyni Z.P. dle Čl. II. zákona č. 221/2009 Sb. za období leden a únor 2009. Z dohody o pracovní činnosti uzavřené s touto zaměstnankyní nelze určit výše sjednaného započitatelného příjmu dle § 7 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění, ve znění platném od 1. 1. 2009, a jedná se proto o zaměstnání malého rozsahu. Za zaměstnance, který podle zákona o nemocenském pojištění vykonává zaměstnání malého rozsahu dle § 21a odst. 2 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení ve znění platném do 31. 12. 2009 sleva na pojistném nenáleží.

Na základě provedené kontroly byl dne 19. 12. 2011 vydán platební výměr č. 106/746/11/550, č. j. 45001/010/9014/16.12.11/JU/106/746/11/550/PV, kterým byl s odkazem na kontrolní zjištění popsána v protokole o kontrole sp. zn. 746/11/550 vyměřen nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti ve výši 1 472 Kč a penále ve výši 601 Kč, celkem 2 073 Kč.

Proti tomuto platebnímu výměru se žalobce odvolal, přičemž v odvolání namítal shodné skutečnosti jako v podané žalobě.

O žalobcově odvolání rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím. Uvedla, že v dohodě o pracovní činnosti, kterou žalobce uzavřel s paní Z.P., nebyl pevně sjednán rozsah pracovní doby, když byla sjednána pouze horní hranice pracovního úvazku, a to do 20 hodin týdně. Výši sjednaného příjmu alespoň 2 000 Kč měsíčně tak nelze zaměstnankyni zaručit. Jedná se o tzv. rozhodný příjem, jehož hranice je stanovena v § 6 odst. 5 zákona o nemocenském pojištění, ve znění platném do 31. 12. 2009. Ke skutečnosti, že týdenní rozsah pracovní činnosti byl od počátku platnosti dohody 20 hodin týdně nelze přihlídnout, protože zaměstnáním malého rozsahu se rozumí zaměstnání, v němž jsou splněny podmínky uvedené v § 6 zákona o nemocenském pojištění, s výjimkou podmínky uvedené v § 6 odst. 1 písm. c) téhož zákona, neboť sjednaná částka započitatelného příjmu je nižší než rozhodný příjem nebo započitatelný příjem nebyl sjednán vůbec. Touto podmínkou je myšlena pouze částka sjednaná v rámci pracovněprávního vztahu za kalendářní měsíc, nikoliv částka v kalendářním měsíci dosažená, tj. zúčtovaná. Žalovaná napadené rozhodnutí uzavřela s tím, že při vystavení platebního výměru provoinstančním orgánem neshledala pochybení a proto platební výměr potvrdila.

Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

K projednání věci k žádosti žalované nařídil soud ústní jednání, při němž žalobce zopakoval svou žalobní argumentaci a žádal provedení listinných důkazů, které předložil spolu s žalobou. Žalovaná setrvala na obsahu svého písemného vyjádření k žalobě a navrhla žalobu zamítnout

Z pohledu zkoumání podmínek účasti na nemocenském pojištění zaměstnanců vymezeného pouze otázkou výše započitatelného příjmu dosaženého při výkonu zaměstnání je nutné vycházet zejména z § 6 odst. 1 písm. c) zákona o nemocenském pojištění a z § 7 odst. 1 a 2 téhož zákona.

Dle § 6 odst. 1 písm. c) zákona o nemocenském pojištění *„jsou zaměstnanci účastni pojištění, jestliže sjednaná částka započitatelného příjmu z tohoto zaměstnání za kalendářní měsíc činí aspoň částku rozhodnou pro účast na pojištění (dále jen "rozhodný příjem")“*.

Dle § 7 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění *„se zaměstnáním malého rozsahu rozumí zaměstnání, v němž jsou splněny podmínky uvedené v § 6, s výjimkou podmínky uvedené v § 6 odst. 1 písm. c), neboť sjednaná částka započitatelného příjmu je nižší než rozhodný příjem nebo započitatelný příjem nebyl sjednán vůbec“*.

Dle § 7 odst. 2 zákona o nemocenském pojištění *„je při výkonu zaměstnání malého rozsahu zaměstnanec pojištěn jen v těch kalendářních měsících po dobu trvání takového zaměstnání, v nichž dosáhl částky započitatelného příjmu aspoň ve výši rozhodného příjmu“*.

Zaměstnanec je tedy účasten pojištění pouze za situace, kdy sjednaná částka započitatelného příjmu z tohoto zaměstnání za kalendářní měsíc činí aspoň částku rozhodnou

pro účast na pojištění, tj. minimálně pro rok 2009 příjem 2 000 Kč (§ 6 odst. 5 zákona o nemocenském pojištění).

Pojem „sjednaná částka započitatelného příjmu“ je nutné si pro účely zákona o nemocenském pojištění vyložit tak, že se jedná o příjem vycházející z příjmu určeného dle zásad zákoníku práce v nutné spojitosti s délkou stanovené nebo sjednané týdenní pracovní doby.

V projednávaném případě zaměstnankyně pro žalobce pracovala na základě dohody o pracovní činnosti. U tohoto typu pracovně právního vztahu je situace komplikovanější v tom, že při jejím sjednání je většinou uplatněn pouze záměr uvedení maximálního rozsahu týdenní pracovní doby. Právě tato skutečnost má však pro účely pojištění zaměstnance zásadní význam, neboť zaměstnanec je pojištěn po dobu trvání takového zaměstnání pouze v kalendářních měsících, v nichž dosáhl částku započitatelného příjmu alespoň ve výši rozhodného příjmu (tj. pro rok 2009 2 000 Kč). To je však výsadou pouze zaměstnání malého rozsahu. U takto formulovaných dohod o pracovní činnosti je proto třeba skutečně vycházet z předpokladu, že pro účely nemocenského pojištění započitatelný příjem nebyl sjednán, přestože výše hodinové odměny z dohody je předem známa.

Zaměstnavatel si nemůže uplatnit mimořádnou slevu na pojistném, pokud nebyly splněny podmínky pro její uplatnění podle části první Čl. II. zákona č. 221/2009 Sb. Jednou z podmínek uplatnění slev na pojistném je, že zaměstnání není zaměstnáním malého rozsahu (§ 21a odst. 2 poslední věta zákona č. 589/1992 o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanost ve znění platném do 31. 12. 2009). V případě žalobce byla uplatněna mimořádná sleva na pojistném, přestože z důvodů shora uvedených mimořádné slevy na pojistném nenáležely.

Fakt, že zaměstnankyně ve skutečnosti odpracovala každý měsíc 20 hodin týdně, není mezi stranami sporný. Není tedy pravdou, že žalovaná tuto skutečnost nezjistila. Žalovaná se k této otázce v napadeném rozhodnutí jasně vyjádřila, když konstatovala, že tato skutečnost na posouzení předmětné dohody o provedení práce jako zaměstnání malého rozsahu nemůže nic změnit, neboť rozhodné je ujednání v dohodě o pracovní činnosti. Tento postoj žalované nelze považovat za přehnaně formalistický, neboť má své opodstatnění. Umožňuje zaměstnavatelům, aby již při sjednávání pracovněprávního vztahu optimalizovali účast zaměstnanců na nemocenském pojištění.

Ze všech shora uvedených důvodů soud zamítl podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.

Důkazy předložené žalobcem soud neprováděl, neboť se jednalo o listiny, které jsou součástí správního spisu.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu

nákladů řízení nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 25. července 2013

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu